

PREMIUM

© AD fotobewerking/Socrates

Vrouwen kunnen niet voetballen? Zeik niet, het resultaat telt

COLUMN SASKIA NOORT

Saskia Noort schrijft op deze plek wekelijks over nieuws dat haar raakt. De schrijfster reageert op alle kritiek op de Oranje Leeuwinnen.

Saskia Noort < 06-07-19, 06:00

Nou, dat **vrouwenvoetbal** van jou is niet om aan te gluren.' Hij kijkt wel. Alle wedstrijden. Om mij vervolgens persoonlijk verantwoordelijk te houden voor elke gemiste pass.

'Maar ze staan wel mooi in de finale.'

Vermoeide zucht.

'Ja maar vraag niet hoe.'

rouwen kunnen niet voetballen. Tennis, dat kunnen ze wel

Hij wil het. Iedere dag. Een **discussie** om zijn punt te bewijzen. Vrouwen kunnen niet voetballen. Tennis, dat kunnen ze wel. Hockey, prima. Maar voetbal, het zit er gewoon niet in. En hij kan het niet aanzien. Hij zegt het met een blik alsof iemand een knijper op zijn ballen heeft gezet.

'Waarom kijk je dan?'

Hij weet het zelf ook niet.

'Er is niks anders op tv. Bijna Tour de France goddank.'

Hij kijkt om zich **te ergeren**. Om legitiem te schelden op vrouwen bij iedere rommelige voorzet. Om te kunnen zeggen: 'je mag dit tegenwoordig niet slecht vinden, maar slecht is het. Punt.'

Als hij er echt niet meer uitkomt, begint hij over Japan, dat wel goed was, of in ieder geval beter, en dat ze alles te danken hebben aan die ene onterechte penalty.

'Normaal ben ik blij hoor als Nederland iets wint, maar dit... al die onverdiende overwinningen, nee, ik kan niet anders dan voor de VS zijn.'

Ik begin over **de laatste keer dat de mannen** in de WK-finale stonden, tegen Spanje negen jaar geleden, die we keken in Spanje en waarbij ik me liet ontvallen dat het niet uitmaakte wie er won, in beide gevallen konden we feest vieren. Tot op de dag van vandaag is hij ervan overtuigd dat deze opmerking de wedstrijd heeft geïjnt.

Zoals ook een **gang naar het toilet**, een blik op de telefoon, de hup Holland hupsjaal, het verkeerde merk bier, de gelukssokken, oranje tompoezen, nieuwe haring van de Westermarkt, rechts voor de televisie zitten, altijd in dezelfde formatie, een wedstrijd kan bepalen. Verloren onze leeuwen, kwam dat omdat ik onderuitgezakt in de bank hing en we geen Heineken maar Estrella dronken. Hoe dan ook, wat echt niet mocht, was zeiken. Over slechte slidings, aanstellerige schwalbes, rare dribbels, niet gegeven kaarten en penalty's, buitenspel, onder geen beding mochten we zuchten, rollen met onze ogen, geilen op tegenstanders, vragen

of dit nu buitenspel was, de verdediging wel erg matig, of opmerken dat Italië toch echt beter was, en knapper, met mooiere pakjes.

Soms, heel soms, als ze wonnen mocht je zachtjes zeggen dat ze wel **mazzel** hadden. Bij winst stond er met chocoladeletters iets als 'Oranje zinderde in zenuwslopende thriller' in De Telegraaf. Morgen staan de leeuwinnen in de WK-finale. We gaan op de bank zitten in dezelfde formatie, met oranje tompoezen, Hollandse Nieuwe van de Westermarkt, bier van Heineken en de hup Holland hupsjaal op het televisiealtaar. 'En voor een keer smee ik je, zeik niet. Geloof, hoop, straal al je positieve energie naar onze leeuwinnen en laat ze geschiedenis schrijven. Het is het resultaat dat telt, zei je dat niet na iedere gewonnen, maar matig gespeelde wedstrijd, negen jaar geleden? Nou dan.